

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **M. Z.,**
bytem ,
zastoupena Mgr. Dagmar Vrbovou, advokátkou,
sídlem Lazarská 6, Praha 2,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2020, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6 800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 10. 6. 2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu.
2. Žalobkyně uvádí, že jí byla diagnostikována hluboká infiltrující pánevní endometrióza. Jak vyplývá z lékařských zpráv, v roce 2016 byla žalobkyni zjištěna sekundární striktura levého ureteru s hydronefrózou, pro kterou byl zaveden ureterální stent. V tomtéž roce byla žalobkyně operována, následně byl pooperační stav komplikován, proto byl opět zaveden ureterální stent s extrakcí v dubnu 2017. Bylo zvažováno definitivní řešení ve formě adnexektomie vpravo i resekce rektostigmatu, toto však chce žalobkyně co nejvíce oddálit. Od operace malé pánve přetrvávají u žalobkyně bolesti. Krátkodobě jí uleví rehabilitace, ta však není hrazena zdravotní pojišťovnou, proto ji žalobkyně nevyužívá často. Má potíže související s nutností časté návštěvy toalety, které vedou mj. k nekvalitnímu spánku. Užívá analgetika a antidepresiva. Pro žalobkyni je velmi stresující přeprava autem či MHD, vykonávat soustavně zaměstnání je nemožné. Ošetřující lékař shledal, že u ní nejsou předpoklady pro zlepšení daného stavu. Od 27. 2. 2019 je v pracovní neschopnosti. Dne 12. 2. 2020 požádala o invalidní důchod. Ačkoli žalobkyně řádně doložila vyžádané lékařské zprávy, žalovaná je ztratila a požadovala jejich opětovné zaslání, čímž se řešení věci nedůvodně protáhlo. Pochybením žalované došlo též k tomu, že lékařka, která vypracovala posudek o invaliditě v námitkovém řízení, neměla k dispozici jednu ze zpráv a do posudku tak uvedla, že zprávu neměla k dispozici, přestože žalobkyni byla zaslána. Žalobkyně se též pozastavuje nad postupem lékařky, která v průběhu správního řízení kontaktovala jejího ošetřujícího lékaře s nátlakem na ukončení neschopenky.
3. Posudek, ze kterého žalovaná vycházela, neodráží skutečný zdravotní stav žalobkyně. Jeho závěry si odporují, neboť obsahuje závěr, že žalobkyně trpí endometriózou těžkého stupně velmi pokročilé formy, a přesto byl shledán procentní pokles pracovní schopnosti o 25 – 35%, kdy následně byla stanovena jako výsledná míra poklesu 25%. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalované o tom, že zohlednila schopnost výkonu zaměstnání, kdy jde o administrativní činnost, kterou má žalobkyně vykonávat od roku 2006. Žalovaná žalobkyni chybně informovala, že stačí do formuláře uvést jedno zaměstnání, žalobkyně tak neuváděla zaměstnání, která vykonávala později, přičemž z důvodu svého onemocnění již tato vykonávat nemůže, neboť není schopna zvedat těžká břemena. Zdravotní stav žalobkyně se zhoršuje, je nucena podstupovat řadu chirurgických zákroků. Žalobkyně dále vytýká neodbornost posudků, ze kterých bylo vycházeno. Tu dovozuje ze skutečnosti, že posudkovými lékaři nebyla ani jednou předvolána, nebyla tedy prohlédnuta. Dále rovněž z toho, že v posudcích není uvedena odbornost příslušných lékařek, přestože je žalobkyně přesvědčena, že je nezbytné, aby její zdravotní stav posoudil lékař s příslušnou odborností.
4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. K námitce ohledně nesouladu určené dominantní příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jejího ohodnocení, žalovaná uvedla, že přípustná škála je pro toto onemocnění vymezena 20 – 35%, přičemž endometriózu těžkého stupně bonifikuje 10%. Současně dle žalované lékařka své úvahy dostatečně odůvodnila. Žalovaná se neztotožnila ani s námitkou ohledně nedostatečné odbornosti lékařek, závěry smí činit právě a pouze lékaři s odborností posudkového lékařství. Rovněž absence osobního vyšetření není dle žalované relevantní, žalobkyně ohledně této námitky

navíc neuvedla žádné podrobnosti. Ohledně ztracené lékařské zprávy žalovaná uvedla, že podací lístek, kterým žalobkyně doložila odeslání zprávy, sám o sobě nic nedokazuje.

5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“): *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
8. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
9. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
10. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
11. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. Vzhledem k tomu, že v dané věci je rozhodující posouzení zdravotního stavu žalobkyně, soud si za tímto účelem vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise

v posudku ze dne 8. 2. 2021 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

13. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru interní lékařství jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou určila endometriózu těžkého stupně s funkčními a orgánovými komplikacemi, stenózou ureteru, hydronefrózou a poruchami následkem operační léčby, kdy vznikla pooperační píštěl ureterovaginální. Stav byl zlepšen, píštěl zhojena. Přetrvávala bolest v malé pánvi. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven s přihlédnutím ke komplikacím onemocnění a s ohledem na další onemocnění, kterým byla nedobře kompenzovaná chronická anxiózně úzkostná porucha, podle kapitoly XIV., oddílu B, položky 4b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění 35 %.
14. Při vypracování posudku vycházela komise z posudkového spisu PSSZ pro Prahu 9, ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, lékařských nálezů pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení, nálezu z gynekologie, radiodiagnostiky a chirurgie. Komise přihlédla i k vyšetření žalobkyně při jednání komise odbornou lékařkou z oboru interní lékařství. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 8. 2. 2021 při rozhodování vyšel. Pokud dle něho žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35 %, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
15. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše, resp. závěry posudkové komise.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu] právní služby v částce 3 100,- Kč za jeden úkon, celkem 6 200,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a náhradu hotových výdajů v částce 300,- Kč za jeden úkon, celkem 600,-Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 800,- Kč. Žalované náhrada nákladů nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 1. března 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce